

fra det 16. til det 65. år. Denne civilforsvarspligt tænkes dog kun at blive aktuel under omfattende katastrofesituationer, og der er ikke på nærværende tidspunkt — bortset fra udfærdigelse af kgl. anordning af 1. september 1951 — truffet forberedelser til at føre den ud i livet.

I den siden 1949 forløbne tid har civilforsvaret måttet gøre den erfaring, at det trods talrige hverve-kampagner ikke har været muligt at tilvejebringe og fastholde et tilstrækkelig stort antal frivillige til varetagelse af opgaverne inden for den lokale civilbeskyttelse. Denne del af civilforsvaret står derfor i fare for at blive alvorligt svækket, hvis ikke tingenes tilstand ændres, og der er i løbet af de senere år gentagne gange over for indenrigsministeriet rejst spørgsmål om afhjælpning af miseren. Således har civilforsvarskommissionerne i Ålborg, Århus, Esbjerg, Odense og Randers i en fælles henvendelse og senere civilforsvarskommissionen i Storkøbenhavn, peget på ønskeligheden af, at der gennemføres en begrænset civilforsvarspligt. Civilforsvaret for Storkøbenhavn har dog i sin henvendelse samtidig fremhævet betydningen af, at det frivillige element ikke herved skades.

For i nogen grad at råde bod på personelmanglen har indenrigsministeriet i 1960 besluttet i medfør af ovennævnte bestemmelse i civilforsvarslovens § 7, stk. 2, at stille enkelte af civilforsvarskorpsets ældre årgange til rådighed for civilforsvarsområderne, og der er på denne måde mønstret i alt ca. 5 000 mand. Dette kontingent tilgodeser imidlertid kun en mindre del af det behov for personel, som foreligger, og civilforsvarsstyrelsen har derfor, efter at have gjort sagen til genstand for overvejelse i et udvalg, indstillet til indenrigsministeriet, at der tages skridt til udskrivning af værnepligtigt personel til supplerings af de frivillige styrker, idet man har henvist til den fornævnte lov af 25. juni 1940, der stadig er i kraft, men som, jfr. foran, ikke har været bragt i anvendelse siden 1949. De værnepligtige, som ifølge 1940-loven vil kunne indkaldes til tjeneste i civilforsvaret, omfatter som nævnt frinumre og kasserede. Udover disse grupper foreslår civilforsvarsstyrelsen på linje med det nedsatte udvalg, at der — ved en ændring af 1940-loven — tilvejebringes hjemmel til at indkalde sådanne værnepligtige, der er udskrevet som egnede til hjemmeværnet, men som ikke er blevet bestemt til indkaldelse hertil, forudsat at de af forsvarsministeren tillades overført til tjeneste i civilforsvaret. Endelig foreslås det at udvide adgangen til at overføre ældre årgange af værnepligtige til tjeneste i civilforsvaret, således at ikke blot de, der har gjort tjeneste i civilforsvarskorpset, men også

de, der er uddannede ved en af forsvarrets myndigheder, med forsvarsministerens tilladelse kan overføres til civilforsvaret uden for civilforsvarskorpset.

Indenrigsministeriet er enigt med civilforsvarsstyrelsen i, at den svigtende tilgang af frivillige til civilforsvaret og dermed følgende svækkelse af dette må have til følge, at de muligheder for indkaldelse på værnepligtsbasis, som den fortsat gældende lov af 1940 indeholder, udnyttes, ligesom man tiltræder, at den kreds af værnepligtige, som omhandles i nævnte lov, udvides under hensyn til de senere tilkomne love om forsvarets personel. Man vil imidlertid af praktiske grunde foretrække, i stedet for at ændre 1940-loven, at indarbejde dennes regler med de foreslåede ændringer i civilforsvarsloven af 1949. Forslagets nye § 31, stk. 1, og § 32, stk. 4, er herefter formuleret i overensstemmelse med civilforsvarsstyrelsens og udvalgets indstilling.

Ifølge foretagne beregninger vil der inden for de første 10 sessionsårgange kunne disponeres over i alt ca. 40 000 mand til civilforsvaret, hvortil kommer de ældre årgange af mobiliseringsstyrkerne, jfr. forslagets §§ 7, stk. 1, og 32, stk. 4. Man forbeholder sig i øvrigt at indkalde også værnepligtige af de i § 31, stk. 1, omhandlede kategorier hidrørende fra sessionsårgange, der ligger forud for lovens ikrafttræden, dersom den rådende mangel på personel gør det påkrævet.

Efter de foreløbige beregninger, der er foretaget, har man, som det fremgår af forslagets stk. 2-5, skønnet, at tjenesten vil kunne begrænses til 300 timer, hvoraf grunduddannelsen omfatter indtil 200 timer, svarende til en måneds uddannelse under kasernemæssige forhold. De pågældende stilles derefter til rådighed for civilforsvaret inden for det lokale område, hvor de bor, og skal — bortset fra tilfælde, hvor de måtte blive udtaget til befalingsmænd — gøre tjeneste i indtil 50 timer årligt i alt år, så vidt muligt uden for normal arbejdstid. Herefter vil de kun kunne indkaldes til lejlighedsvis mønstringer og øvelser af kortere varighed. Bestemmelsen i forslagets stk. 2 om, at de pågældende står til rådighed for civilforsvaret indtil udløbet af det kalenderår, i hvilket de fylder 50 år, svarer til det for forsvarets personel gældende.

De nærmere regler for personellens rekruttering, uddannelse og tjeneste vil blive fastsat af indenrigsministeren på grundlag af indstilling fra civilforsvarsstyrelsen og efter forhandling med forsvarsministeren.

Med hensyn til udgifterne ved nyordningen bemærkes, at disse i deres helhed foreslås afholdt af statskassen, jfr. stk. 7. Der påregnes ikke i den